Confiscare specială sau confiscare extinsă: diferențe și ce înseamnă pentru tine în București

Atunci când un dosar penal ajunge în faza de recuperare a bunurilor, procuratura poate solicita instanței măsuri care depășesc simpla pedepsire a faptei. În dreptul penal român, cele mai frecvent întâlnite instrumente sunt confiscarea specială și confiscarea extinsă. Deși ambele privează o persoană de anumite active, ele se aplică în situații juridice fundamental diferite și au efecte distincte asupra patrimoniului.

Ce este confiscarea specială?

Confiscarea specială este o măsură de siguranță care vizează bunuri legate direct de infracțiunea săvârșită. Spre deosebire de o pedeapsă propriu-zisă, scopul ei nu este sancționarea, ci eliminarea unor instrumente sau produselor ilicite din circulație. Astfel, se confiscă, de exemplu, arma folosită într-un atac, drogurile deținute sau vehiculul utilizat pentru comiterea unei infracțiuni. Confiscarea specială operează asupra unor bunuri identificate, iar instanța trebuie să demonstreze o conexiune concretă între acel activ și fapta penală.

Un aspect important este că această măsură se aplică indiferent de cine deține respectivul bun în momentul pronunțării sentinței. Dacă un terț a dobândit obiectul în cauză, instanța va verifica buna-credință a acestuia. În cazul în care terțul nu știa și nu putea să știe că respectivul activ provine dintr-o infracțiune, confiscarea nu va mai opera. Totuși, sarcina probei cade pe terț: el trebuie să dovedească că nu a cunoscut proveniența ilícită.

Când intervine confiscarea extinsă?

Confiscarea extinsă este un instrument mult mai amplu și controversat, introdus pentru a combate fenomenele de criminalitate organizată și infracțiunile economice. Spre deosebrie de confiscarea specială, ea nu se limitează la bunurile legate de infracțiunea comisă. Procuratura poate solicita confiscarea întregii averi a unei persoane condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute de lege (trafic de droguri, spălare de bani, corupție, evaziune fiscală, etc.), dacă există suspiciuni că aceasta provine din activități infracționale.

View the location on Google Maps

Elementul cheie în confiscarea extinsă este disproporția dintre veniturile declarate ale inculpatului și valoarea bunurilor pe care le deține. Instanța analizează perioada relevantă (de obicei, ultimii cinci ani înainte de săvârșirea faptei) și, pe baza unor indicii serioase, poate decide confiscarea activelor care depășesc în mod vădit veniturile licite. Spre deosebire de

confiscarea specială, aici inculpatul trebuie să demonstreze că respectivele bunuri provin din surse legale, o inversare a sarcinii probațiunii care stârnește dezbateri în practica juridică.

Diferențe esentiale între cele două măsuri

Principala distincție constă în **sfera de aplicare**. Confiscarea specială vizează bunuri individuale, clar legate de fapta penală: unealta delictului, produsul infracțiunii, obiectul material. Confiscarea extinsă, în schimb, atacă întregul patrimoniu al inculpatului, chiar și active care nu sunt conectate în niciun mod aparent cu infracțiunea pentru care s-a pronunțat condannarea.

Un alt element diferențiator este **sarcina probei**. În confiscarea specială, procuratura trebuie să stabilească, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că respectivul bun este legat de infracțiune. Inculpatul sau terțul care pretinde că deține bunul în mod legal are doar ocazia de a contesta acea conexiune. În confiscarea extinsă, odată ce procuratura prezintă indicii că veniturile declarate sunt insuficiente pentru a justifica averea, sarcina probei se inversează: inculpatul trebuie să dovedească originea licită a bunurilor.

De asemenea, **tipurile de infracțiuni** pentru care se aplică fiecare măsură sunt diferite. Confiscarea specială se aplică oricărei infractiuni, indiferent de natura sau gravitatea acesteia, cu condiția să existe un activ legat de fapta respectivă. Confiscarea extinsă este rezervată unui număr limitat de infracțiuni, listate expres în Codul penal: trafic de droguri, spălare de bani, corupție, criminalitate organizată, evaziune fiscală de proporții, etc.

Cum afectează pe inculpat și pe persoana vătămată?

Pentru inculpat, consecințele sunt radical diferite. Confiscarea specială privește doar un obiect anume, un telefon, un vehicul, o sumă de bani, și, deși reprezintă una sarcină probatorie dificilă, nu afectează întregul său patrimoniu. Confiscarea extinsă, în schimb, îl poate lăsa fără casa în care locuiește, fără conturi bancare sau investiții, chiar dacă nu există probe că acestea derivă din infracțiunile pentru care a fost condamnat. Este, practic, un atac asupra întregii sale averi.

Pentru persoana vătămată care solicită despăgubiri în procesul penal (parte civilă), confiscarea, mai ales cea extinsă, poate facilita recuperarea prejudiciului. Dacă inculpatul este obligat să plătească daune, iar averea lui este securizată prin confiscare, partea civilă are șanse mai mari să își recupereze creanța. Totuși, procesul de distribuire a sumelor confiscate către părțile vătămate este adesea complex și poate dura ani.

Măsuri asiguratorii: sechestrul asigurător

Înainte de a se pronunța asupra confiscării, procuratura dispune de un instrument preventiv: **sechestrul asigurător**. Acesta reprezintă blokarea temporară a unor bunuri (conturi bancare, imobile, vehicule) pentru a împiedica inculpatul să le ascundă, să le înstrăineze sau să le consume înainte de finalizarea procesului. Sechestrul asigurător nu constituie o confiscare definitivă, ci garantează că, în cazul în care instanța decide confiscarea, respectivile active sunt încă disponibile.

Sechestrul asigurător se aplică de la momentul urmăririi penale și până la soluționarea definitivă a cauzei. El poate viza atât bunurile legate de infracțiune (pentru confiscarea specială), cât și întregul patrimoniu (pentru confiscarea extinsă). Practic, un inculpat se poate trezi cu toate conturile blokate și imobilul securizat încă înainte de a fi citat în fața instantei.

Strategii de apărare îndreptate împotriva sechestrului

Oricare dintre cele două măsuri de confiscare ar putea fi solicitată, inculpatul are nevoie de o apărare împotriva sechestrului bine structurată. Aceasta trebuie să înceapă încă de la primele etape ale procesului penal, imediat după instituirea sechestrului asigurător. Avocatul va analiza

legalitatea dispunerii măsurii, proporționalitatea ei și, în cazul confiscării extinse, va contesta temeinic indiciile prezentate de procuratura.

O linie de apărare frecventă în cazul confiscării extinse constă în demonstrarea originii licite a bunurilor. Inculpatul poate prezenta documente care atestă că respectiva avere provine din activități economice anterioare, donații, moșteniri sau investiții legale. De asemenea, se poate invoca faptul că disproporția dintre venit și bunuri nu este suficientă pentru a justifica confiscarea întregii averi, mai ales când inculpatul a declarat toate veniturile și a plătit impozitele corespunzătoare.

O altă strategie eficientă este atacarea legalității sechestrului asigurător. Dacă procuratura a dispus măsura fără a respecta formalișstile procesuale sau fără a indica în mod concret care sunt bunurile supuse confiscării, inculpatul poate solicita revocarea sechestrului. În practică, sechestrul asigurător trebuie să fie proporțional cu gravitatea infracțiunii și să nu aibe un caracter abuziv. Instanța va cântări interesele anchetei cu dreptul inculpatului de a dispune de propriile active în timpul procesului.

Nu în ultimul rând, inculpatul poate invoca **bona-credințe** atunci când bunurile se află în posesia unor terți. De exemplu, un autoturism confiscat pentru că a fost folosit la comiterea unei infractiuni poate fi eliberat dacă terțul care îl deține dovedește că nu a știut de utilizarea ilicită și că l-a dobândit legal. Acestașe argument funcționează mai ales în cazul confiscării speciale, unde legătura dintre bun și faptă este mai strictă.

Când să soliciți asistența unui avocat specializat în confiscarea extinsă?

Procedurile de confiscare, fie specială, fie extinsă, sunt complexe și tehnice. Oricine este implicat într-un dosar penal în București și se confruntă cu riscul securizării activelor ar trebui să contacteze un avocat penalist cu experiență în apărarea împotriva sechestrului. Avocatul poate evalua situația de la primele indicii și să construiască una strategie de apărare care să minimalize impactul asupra patrimoniului clientului.

Afacerea Avocat Bogdan Lamatic este prezentă și pe LinkedIn.

Una dintre etapele esentiale în care intervinția avocatului este crucială este chiar în faza de urmărire penală, înainte ca procuratura să instituie sechestrul asigurător. Un avocat cu experiență în confiscări extinse va ști să identifice punctele slabe ale cazului procurorului și să prevină aplicarea măsurilor aspré.

Cine te poate ajuta în București?

Dacă te afli în București și ești confrunta cu o solicitare de confiscare, specială sau extinsă, cabinetul **Avocat Bogdan Lamatic** oferă asistență și reprezentare în drept penal. Situat pe Strada Colonel Ștefan Stoika 22, 012244 București, Romania, cabinetul poate fi contactat la telefonul +40 745 506 443 pentru o primă consultație telefonică gratuită și confidențială.